

РЕШЕНИЕ

№ 756

гр. София, 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 20-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Е.Й.К.

като разглежда докладваното от Е.Й.К. Административно наказателно дело № 20231110205046 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.58д и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Й. С. Г. ЕГН ***** против наказателно постановление /НП/ № 22-4332-029043/14.02.2023 г., издадено от началник група към отдел „Пътна полиция” при СДВР, против Й. С. Г. ЕГН ***** , на основание постановление /от 27.01.2023 г., изведено деловодно на 30.01.2023 г., за отказ от образуване на досъдебно производство/ по пр.пр. №5032/2023 г., по описа на СРП, за това, че на 11.10.2022 г., около 16.10 часа, в гр.София, по бул.“Александър Стамболийски“, с посока на движение от бул.“Вардар“ към бул.“Константин Величков“, управлява товарен автомобил „...“ с рег. № ..., собственост на Л.Н.Т. ЕГН ***** , което МПС не е регистрирано по надлежен ред - със служебно прекратена регистрация по чл.143,ал.10 от ЗДвП – без гражданска отговорност към посочените дата и час, с което виновно нарушил чл.140,ал.1 от ЗДвП, поради което и на основание чл.53 ЗАНН и чл.175,ал.3,пр.1 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца; и на основание Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. на МВР се отнемат 10 точки.

На 11.10.2022 г., около 16.10 часа на Й. С. Г. ЕГН ***** бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ бланков №281875, в който било вписано така посоченото нарушение.

С визираното по-горе постановление на СРП било отказано образуване на досъдебно производство по пр.пр. №5032/2023 г., по описа на СРП, по постъпилите материали от извършена проверка от ОЗ РУ-СДВР по преписка вх. №4332р-1854/2023 г., относно отразеното в съставения горепосочен АУАН. В постановлението прокурорът изложил хустановената фактическа обстановка и преценката си, че не е осъществен състав на престъпление по чл.345,ал.2 от НК, поради несъставомерност от субективна страна на извършеното от Й. С. Г. деяние, предвид, че марак и служебно deregистриран, автомобилът е имал регистрационни табели, поради което и не е липсвала категорична идентификация на превозното средство, по смисъла на ЗДвП и определението „регистрация“, а с оглед на това у Г., от субективна страна е липсвало знание за настъпилата служебна deregистрация и той е управлявал автомобила именно при това обстоятелство, като доколкото престъплението по чл.345,ал.2 от НК е умишлено, то задължителен елемент от субективния му състав е вината на дееца във формата на умишъл, а при липса на виновно поведение, деянието на Г. е несъставомерно като престъпление по чл.345,ал.2 от НК. Прокурорът посочил, че по преписката не са събрани достатъчно данни, които да водят до обосновано предположение за извършено от Г. деяние, което да осъществява състава на престъплението от общ характер по чл.345,ал.2 от НК или друго престъпление от общ характер, с оглед на което и на основание чл.213,вр.чл.24,ал.1,т.1 от НПК постановил отказ да образува досъдебно и изпратил постановлението си, заедно с преписката, на О „ПП“-СДВР за преценка дали е извършено от Й. С. Г. административно нарушение.

Недоволен от НП и наложените с него административни наказания Й. С. Г., чрез упълномощения адв.В. З., го обжалвал чрез административнонаказващия орган пред СРС.

В жалбата е написано, че НП е незаконосъобразно, издадено в

противоречие на материалноправните и процесуалноправни разпоредби. Посочено е, че според разпоредбата на чл.143,ал.10 от ЗДвП, служебно се прекратява регистрацията на превозно средство, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл.574,ал.11 от КЗ, и се уведоми собственика на ППС, като в случая регистрацията на МПС е била служебно прекратена поради неключен договор за застраховка „гражданска отговорност“, за което обстоятелство собственикът на МПС - Л.Н.Т. не е бил уведомен по предвидения в закона ред от органите на МВР и то не му е било известно, а доколкото Й. С. Г. не е собственик на автомобила, не е могъл да знае, че регистрацията на същия е служебно прекратена на основание чл.143,ал.10 от ЗДвП и съответно в случая не е налице от субективна страна умисъл, т.е. нарушението не е осъществено от субективна страна, защото не е извършено виновно. С оглед на това е направено искане НП да бъде отменено, както и да бъдат присъдени на жалбоподателя направените в производството разноски за платено адвокатско възнаграждение.

По делото са приложени: горепосоченото постановление на СРП; справка от КАТ /картон на водача/ относно извършените от Й. С. Г. нарушения на ЗДвП и наложените за тях санкции; доказателства относно компетентността на актосъставителя и административно наказващия орган.

В съдебното заседание жалбоподателят Й. С. Г., редовно призован, не се явява.

Не се явява упълномощеният му адв.З. – редовно призована.

Въззиваемата страна редовно призована не изпраща представител и не взима отношение по съществото на делото.

В показанията си като свидетел актосъставителят И. В. С., след предявяване на основание чл.284 от НПК на АУАН, заявява, че той го е съставил, по докладна на негови колеги и казва „Няма значение дали водачът на автомобила е негов собственик или не. Няма значение дали е бил уведомен от когото и да било за изрядността на документите, защото всеки водач преди да започне управление на автомобила е длъжен лично да се увери, че същият

е минал ГТП преди по - малко от година и за автомобила има валидна сключена действаща застраховка „гражданска отговорност“.

Съдът кредитира показанията на актосъставителя С., във връзка със съставения от него акт, кредитира и писмените доказателства, приобщените в хода на съдебното следствие по реда на чл.283 от НПК и относими към предмета на доказване.

Настоящият съдебен състав, въз основа на доказателствените материали, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено с необходимата категоричност, че товарен автомобил „...“ с рег. № ..., собственост на Л.Н.Т., към 11.10.2022 г. бил със служебно прекратена регистрация по чл.143,ал.10 от ЗДвП /„Служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл.574,ал.11 от Кодекса за застраховането, и се уведомява собственикът на пътното превозно средство. Служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл.574,ал.6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.“/. Това обстоятелство не било съобщено от органите на МВР на Л.Н.Т. и той не знаел за същото, включително и на 11.10.2022 г., когато този товарен автомобил, предоставен от него на Й. С. Г., се управлявал от последния. На посочената дата /11.10.2022 г./, около 16.10 часа, Й. С. Г. управлявайки в гр.София, по бул.“Александър Стамболийски“, с посока на движение от бул.“Вардар“ към бул.“Константин Величков“, товарния автомобил „...“ с рег. № ..., собственост на Л.Н.Т., бил спрян за проверка от полицаи при 03 РУ-СДВР, които служебно установили, че автомобилът е служебно deregистриран - със служебно прекратена регистрация по чл.143,ал.10 от ЗДвП, поради липса на валидна сключена действаща застраховка „гражданска отговорност“, което обстоятелство станало известно тогава и на Й. С. Г.. Полицайте счели, че той е извършил нарушение на чл.140,ал.1 от ЗДвП, за каквото му съставили АУАН. За така отразеното до тук, от 03 РУ-СДВР била сезирана СРП – за проверка относно наличие на данни за престъпление по чл.345,ал.2 от НК.

Прокурор при СРП, след направена проверка, с мотивирано постановление от 27.01.2023 г., изведено деловодно с печат на СРП на 30.01.2023 г., по пр.пр. №5032/2023 г., по описа на СРП, на основание чл.213,ал.1,вр.чл.24,ал.1,т.1 от НПК, отказал да образува наказателно досъдебно производство – поради субективна несъставомерност на деянието, извършено от Й. С. Г., невиновно осъществено от него, като препис от това постановление, заедно с преписката, били изпратени на началника на О „ПП“- СДВР за преценка дали ли е извършено от Й. С. Г. административно нарушение. Постановлението не било обжалвано и въпреки отразеното от СРП в него – че в случая деянието, извършено от Й. С. Г., не е виновно, поради липсата на вина във формата на умишъл, началник група при О „ПП“-СДВР издал против Й. С. Г. обжалваното НП, за виновно извършено от него нарушение на чл.140,ал.1 от ЗДвП, екземпляр от което той получил на 01.03.2023 г. и го обжалвал с изпратена по пощата на 15.03.2023 г. жалба.

От правна страна се налагат следните изводи:

Жалбата е подадена в законово посочения срок, от правно легитимирано лице, имащо интерес да обжалва НП, срещу акт /НП/, подлежащ на обжалване, при спазване на предвидената процедура, т.е. жалбата отговаря на формалните изисквания на закона, поради което и е процесуално допустима. Разгледана по същество тя като цяло е основателна.

Съдът, разглеждайки делото по същество, е длъжен да установи чрез допустимите от закона доказателства, извършено ли е административното нарушение, от кого е извършено и обстоятелствата, при които същото е извършено, както и дали описаната в АУАН и НП фактическа обстановка отговаря на действителната.

За да е налице административно нарушение, следва да са установени посочените в чл.6 ЗАНН предпоставки - да е налице действие или бездействие, което нарушава установения ред на държавното управление, да е извършено виновно т.е. (да е извършено умишлено или непредпазливо) и да е

обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред.

Съдът приема, че отбелязаната текстово в НП /и АУАН/ фактическа обстановка отразява от обективна страна вярно и точно действителната такава.

Съдебният състав е категоричен в своята констатация, изведена въз основа на доказателствата по делото, които кредитира, че от обективна страна жалбоподателят Й. С. Г. е извършил така описаното в НП нарушение на чл.140,ал.1 /вр.чл.143,ал.10/ от ЗДвП, тъй като на 11.10.2022 г., около 16.10 часа, в гр.София, по бул.“Александър Стамболийски“, с посока на движение от бул.“Вардар“ към бул.“Константин Величков“, управлявал товарен автомобил „...“ с рег. № ..., собственост на Л.Н.Т., което МПС не е било регистрирано по надлежен ред, защото било със служебно прекратена регистрация по чл.143,ал.10 от ЗДвП, тъй като нямало валидна сключена и действаща „гражданска отговорност“ към посоченото време.

Липсват обаче доказателства Й. С. Г. да е извършил това/такова нарушение от субективна страна – виновно. Не се нуждае от допълнително пояснение обстоятелството, че доказателствената тежест е за административнонаказващия орган, който в случая не е изпълнил това си задължение и не е представил доказателства, установяващи субективна съставомерност на деянието на Й. С. Г.. Няма доказателства по делото, че за дерегистрацията на лекия автомобил е бил уведомен собственикът му Л.Н.Т., независимо, че той като собственик на този автомобил трябва да знае дали за същия има сключена валидна действаща задължителна застраховка „гражданска отговорност на автомобилистите“. Липсват и доказателства за това обстоятелство последният да е уведомил до 11.10.2022 г. Й. С. Г., поради което и няма въз основа на какво да се приеме, че Й. С. Г. е знаел за същото до съставения му АУАН и че до тогава е имал съзнанието, че управлява това МПС, което не е регистрирано по надлежен ред.

Разпоредбата на чл.189,ал.2 от ЗДвП има приложение в рамките на

административното производство, но по смисъла на чл.14,ал.2 от НПК във връзка с чл.84 от ЗАНН в съдебното производство констатациите в АУАН нямат обвързваща доказателствена сила. Тази позиция категорично е застъпена и в Постановление №10/1973 г. на Пленума на ВС.

В обобщение: преценката на настоящия съдебен състав, изведена въз основа на доказателствата по делото, е, че Й. С. Г. не е извършил описаното административно нарушение, за което е издадено обжалваното НП, поради субективна несъставомерност на деянието му.

От друга страна, съществен за правилното решаване на делото е въпросът допуснати ли са процесуални нарушения и/или нарушения на материалния закон в предсъдебната фаза на производството. При служебната проверка, извършена от настоящия съдебен състав, освен посоченото до тук, не се установиха други причини атакуваното НП да бъде отменено, доколкото съдът приема, че НП е издадено и АУАН е съставен от съответно оправомощен и компетентен за това орган, в който смисъл са приложените по делото заповеди в тази връзка.

В обобщение НП не може да послужи за ангажиране на административно наказателната отговорност на Й. С. Г. в случая, с оглед на което то подлежи на отмяна.

Такава е преценката на съда и относно посочено в НП, че се отнемат общо 10 контролни точки, в която част НП подлежи на отмяна като необосновано и незаконосъобразно, не само защото отнемането на контролни точки е последица от извършено нарушение на посочен нормативен акт /в случая на ЗДвП/, фигуриращ с списъка на Наредбата, но и тъй като административнонаказващият орган е посочил като основание за отнемане на контролни точки само Наредбата Из-2539 от 17.12.2012 г. на МВР, без да е посочил конкретната разпоредба от нея, на чието основание се отнемат контролните точки, което е регламентирано в чл.6,ал.1,т.5 (за управление на моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер (чл. 175, ал. 3 ЗДвП).

Съдът не е ограничен в своята юрисдикция, когато решава правния спор и не е обвързан с решението на административния орган и не може да бъде възпрепятстван в правомощието си да проучи в пълнота фактите, релевантни за спора, с който е сезиран. Съдът изследва и решава всички въпроси, както по фактите, така и по правото, от които зависи изходът на делото.

Във връзка с изхода на делото и настоящето съдебно решение, искането на адв.З. за присъждане на адвокатско възнаграждение, съдът намира, че следва да бъде уважено, но не в така претендирания размер - 1 000 лева, а в размер на 200 лева - който този съдебен състав преценява като справедлив и съответен, отчитайки, че по делото е проведено 1 съдебно заседание пред СРС, в което адв.З. не се е явявала, от нея има изготвена единствено жалба срещу НП и допълнителна молба /на половин страница/ със съображения по хода на делото, по доказателствата и по същество на делото, което производство не се отличава с фактическа и правна сложност, като респективно - СДВР следва да бъде осъдена да заплати сумата от 200 лева за адвокатско възнаграждение, в полза на Й. С. Г., и съответно - относно разликата до претендирания размер от 1 000 лева, която съдът не уважава, искането за присъждане на разноски за нея следва да бъде оставена без уважение.

Така мотивиран съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 22-4332-029043/14.02.2023 г., издадено от началник група към отдел „Пътна полиция” при СДВР, против Й. С. Г. ЕГН *****, за това, че на 11.10.2022 г., около 16.10 часа, в гр.София, по бул.“Александър Стамболийски“, с посока на движение от бул.“Вардар“ към бул.“Константин Величков“, управлява товарен автомобил „...“ с рег. № ..., собственост на Л.Н.Т. ЕГН *****, което МПС не е регистрирано по надлежен ред - със служебно прекратена регистрация по

чл.143,ал.10 от ЗДвП – без гражданска отговорност към посочените дата и час, с което виновно нарушил чл.140,ал.1 от ЗДвП, поради което и на основание чл.53 ЗАНН и чл.175,ал.3,пр.1 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца; и на основание Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. на МВР се отнемат 10 точки.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Й. С. Г. ЕГН ***** направените от него по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 200 /двеста/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – София, в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено заедно с мотивите.

Съдия при Софийски районен съд: _____